

Prámem se tedy stížnostní sbor prohlásil nepřislušným a prámem zamítl žal. úřad st-lův rekurs.

Č. 4234.

Stavební právo: I. * Okolnost, že záchod má dostatečně velké okno, nezbavuje stavebníka povinnosti stanovené v § 81 stav. řádu pro Čechy-venkov, opatřiti jej nad to větrací rourou vyvedenou nad povrch střechy. — II. * Ustanovení toto nebylo zrušeno předpisem § 49 zák. o stavebním ruchu č. 35/1923.

(Nález ze dne 15. prosince 1924 č. 6857).

Věc: W. v T. proti zemské správě politické v Praze o zařízení záchodů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem měst. úřadu v Ch. z 15. května 1923 uděleno stěžující si firmě povolení k stavbě 100 dělnických domků, při čemž mimo jiné stanoveno sub 9), že záchody musí být opatřeny větracími rourami vyvedenými nad povrch střechy. Nař. rozhodnutím žal. úřad rekurs firmy proti této podmínce směřující zamítl s odůvodněním, že stav. řád předpisuje ventilaci záchodů rourami vyvedenými nad povrch střechy, v daném případě jedná se pak o domky řadové se záchody uvnitř domků, takže podmínka 9 stav. povolení je v zákoně odůvodněna.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnou.

Stížnost namítá, že předpis § 81 stav. řádu pro Čechy-venkov, dle něhož záchody opatřiti jest rourami k odvádění zápachu, nad střechu vynikajícími, nelze považovati za bezpodmínečný a nepřipouštějící výjimek. V daném případě jsou záchody podle projektu odděleny od obytných místností překlenutou chodbou a nejsou tudíž — jak prý úřad mylně předpokládá — uvnitř domu, a stačí proto větrání projektovanými okny vedoucími přímo do volné prostory venku. Avšak výklad, jaký dává stížnost § 81 stav. řádu nelze uznati správným. Cit. § nařizuje, aby záchody byly umístěny tak, aby světlo a vzduch měly k nim náležitý přístup, a byly opatřeny rourami větracími, vyvedenými nad povrch střechy. Žádá tedy jednak takové zařízení, aby záchody měly dosti vzduchu a světla, jednak vedle toho nařizuje, aby byly opatřeny větracími rourami vyvedenými nad povrch střechy. Příkaz posléze uvedený zní docela kategoricky. Především není podmíněn tím, že by záchod neměl žádných jiných zařízení, zabezpečujících přístup vzduchu a světla, nebo že by zařízení ta byla méně vyhovující, nýbrž předpokládá docela nepochybně, že je postaráno o náležitý přístup vzduchu a světla — zřejmě především okny v záchodech zřízenými — a nad to žádá ještě větrací roury; a rovněž nerozeznává, kde záchod je situován a není zejména tedy omezen na případy, že je záchod umístěn uvnitř domu.

S hlediska § 81 stav. řádu, jak právě byl vyložen, zůstává tedy okolnost st-lkou tvrzená, že projektovaná záchodová okna prý zajišťují dostatečnou ventilaci záchodů, lhostejnou. A rovněž bezvýznamnou

stává se námitka, že prý úřad mylně předpokládá, že záchody umístěny jsou uvnitř domu, neboť situování záchodů, jak uvedeno, podle § 81 stav. řádu nepřichází v úvahu. Ostatně — jak patrně z odůvodnění nař. rozhodnutí — klade se v něm důraz na to, že jde o domky řadové, a z plánů je patrné, že záchody — ač odděleny od místností obytných krytou chodbou — přece leží v jedné, volnou prostorou nepřerušené řadě s nimi, takže úřad slovy »uvnitř domků« zřejmě chtěl jenom říci, že záchody neleží mimo budovu v tom smyslu, jak to má na mysli § 111 stav. řádu, takže o nějaký rozpor se spisy nemůže se tu jednat.

Zbývá jen ještě námitka, že ustanovení § 81 stav. řádu bylo prý zrušeno předpisem § 49 zák. o stav. ruchu z 25. ledna 1923 č. 35 Sb., který by tu ovšem přišel v úvahu, když se st-lka výslovně úlev tohoto zákona se dovolala. Nss nemohl však ani tuto námitku shledati důvodnou. § 49 nepraví nic jiného, nežli, že klosety je přípustno zřizovati v koupelnách, jsou-li tyto z předsíně přístupny a přímo větrány. Jedná tedy toliko o klosetech zřizovaných v koupelnách. Klosetů zřizovaných, nikoliv v koupelnách, nýbrž o sobě, se nedotýká, a nestanoví žádných úlev ohledně způsobu jich větrání. Nelze proto říci, že by předpis § 49 zák. o stav. ruchu »nahrazoval« (§ 41 odst. 1) ustanovení § 81 stav. řádu. Okolnost pak, že pro klosety zřizované v koupelnách nenařizuje výslovně větrání rourami nad střechu vedenými, nestačí, aby argumenta a majore ad minus bylo z něho dovozováno, že zrušuje kategorický požadavek větracích rour pro záchody zřizované o sobě.

Je-li v daném případě opatření záchodů větracími rourami účelno a potřebno, nss omezen jsa na zkoumání z á k o n i t o s t i nař. rozhodnutí, přezkoumávaní nemohl; nezákonným však nař. rozhodnutí vzhledem k předpisu § 81 stav. řádu neshledal.

Č. 4235.

Státní zaměstnanci: * Státní úředník před 1. zářím 1919 prozatimně ustanovený (§ 10 služ. pragm.) má právní nárok na výhody zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. a vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 o propočítání služební doby.

(Nález ze dne 15. prosince 1924 č. 13.595.)

Prejudikatura: Boh. 4220 adm.

Věc: Inž. Václav J. v Bratislavě proti ministerstvu veřejných prací resp. vládnímu referátu veřejných prací při úřadě ministra s plnou mocí pro správu Slovenska o propočtení služební doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: K přihlášce st-le, stavebního rady v prozatímní vlastnosti v Bratislavě, propočteno mu presidium vládního referátu pro veřejné práce v Bratislavě vynesemím ze 7. prosince 1921 na základě zák. č. 222 a prov. nař. č. 666/1920 jeho služební dobu a zařadilo ho v důsledku tohoto propočtení, jakož i s ohledem na přiznanou t. zv.